

Een ideaal echtpaar

Zo mogen we Aquila en Priscilla zeker wel noemen. Samen worden ze zes keer in de Handelingen en in Brieven van de apostel Paulus genoemd. En wat er over hen wordt meegedeeld, heeft ook nu nog aan alle echtparen iets te zeggen, onverschillig of ze pasgetrouwd of al jaren met elkaar verbonden zijn. Daarom willen we in dit artikel wat nader ingaan op wat over hen geschreven staat.

Daarbij valt op dat van de zes maal drie keer de naam van de man voorop staat en driemaal de naam van de vrouw het eerst genoemd wordt. Uit het verband zullen we zien dat deze verwisseling zin heeft.

Aquila en Priscilla (Hand. 18:2)

Uit dit vers blijkt dat we te maken hebben met een Joods echtpaar dat bereid was voor het geloof te lijden, toen ze op grond van het bevel van Claudius gedwongen werden in ballingschap te gaan. In de geschiedenis is Jodenvervolging niets nieuws. Ze heeft in vele landen in verschillende perioden plaatsgevonden, onder regeringen van zeer verschillend karakter.

Eén in geloof en liefde vluchtten Aquila en Priscilla van Rome naar Korinthe. Daar vonden ze gelegenheid hun handwerk als tentenmakers uit te oefenen. Paulus was dankbaar dat hij bij dit bekeerde Joodse echtpaar een goed onderdak kon vinden. Daar hij zelf ook dit beroep geleerd had, hoefde hij hen niet tot al te grote last te zijn, maar kon hij zelf in zijn onderhoud en dat van zijn medewerkers voorzien zolang hij in die stad vertoefde.

Samenvattend zien we in dit Schriftgedeelte bij dit echtpaar de volgende kenmerken:

- a) Zij waren één in geloof en liefde en volhardden daarin.
- b) Zij deelden lief en leed in blijde en droeve dagen.
- c) Zij hadden een gastvrij huis voor de kinderen van God.
- d) Van hun huis ging een rijke zegen uit voor anderen.

Laten wij ernaar streven dat dit ook van onze gezinnen gezegd kan worden.

Priscilla en Aquila (Hand. 18:18)

Toen Paulus Korinthe wilde verlaten, nam dit echtpaar het besluit ook op te breken en de apostel te vergezellen. We mogen aannemen dat zij dit deden om hem en de andere arbeiders behulpzaam te zijn. Wat de verzorging betreft, zal Priscilla daarin ongetwijfeld het belangrijkste aandeel hebben gehad. Zou daarom haar naam hier het eerst genoemd zijn?

We mogen aan dit voorval ook de praktische les ontleenen hoe belangrijk het is dat een gelovig echtpaar in onderling overleg een gemeenschappelijk besluit neemt als ze zich in het werk van de Heer willen begeven. Als één van de partners zo'n besluit zou doordrukken, terwijl de ander hiervoor geen geloof zou hebben, zou dit niet goed zijn. Men zou dan ook niet samen de moeilijkheden het hoofd kunnen bieden en samen de hulp van de Heer kunnen verwachten. Ook hierin zien we bij dit echtpaar een door God bewerkte eensgezindheid, die de Heer ook nu graag ziet en bewerken wil.

Aquila en Priscilla (Hand. 18:26)

We vinden hier een begaafde spreker, Apollos genaamd, aan wiens kennis van de waarheid echter nog veel ontbrak. Het echtpaar merkte dit op toen zij hem hoorden. Samen nodigden zij hem uit in hun woning, om hem de weg van God nauwkeuriger uit te leggen. Hoewel hier begrijpelijk Aquila het eerst genoemd wordt, zien we dat ook Priscilla daartoe in staat was. Kennelijk had zij zich daartoe de kennis verworven.

Ik heb eens iemand horen zeggen dat voor een vrouw het kookboek belangrijker lectuur is dan de Bijbel. Natuurlijk zou het voor een gelovige vrouw niet juist zijn als zij haar tijd gebruikte om langs de huizen te gaan om te evangeliseren en zij daardoor haar gezin zou verwaarlozen. Maar ook voor een vrouw is het nodig om kennis van het Woord van God te bezitten voor eigen geestelijk leven en om haar man tot geestelijke steun te zijn en haar kinderen te kunnen onderrichten als God deze geeft.

De aan Apollos bewezen dienst droeg rijke vrucht. De in dat gezin opgedane kennis kwam hem goed van pas bij zijn latere werk in Achaje, waar hij de gelovigen tot grote steun was (Hand. 18:27-28). Zo werkte de toewijding van dit echtpaar aan de dingen van de Heer door en bracht zij grote zegen in steeds grotere kring!

Priscilla en Aquila (Rom. 16:3)

Hier noemt Paulus dit echtpaar zijn medewerkers in Christus Jezus. Daarbij gaat Priscilla weer voorop. Het werk van de Heer bestaat niet alleen uit prediken. Openlijk in de gemeente kon Priscilla dit volgens 1 Korinthe 14:34 niet eens doen. Maar er blijven voor de zusters nog veel mogelijkheden open. Dit zien wij ook bij Fébe (Rom. 16:1-2), van wie het werk bestond uit het bijstand verlenen aan velen. Dit deed ook Lydia, toen zij haar huis openstelde voor Paulus en zijn medewerkers. Dit was een liefdedaad die veel gevaar opleverde. Paulus wist dit en het zal wel daarom geweest zijn dat hij haar aanbod pas na lang aandringen aanvaardde.

Paulus zegt hier ook van Priscilla en Aquila dat zij hun hals gewaagd hebben voor zijn leven. Zo'n broederliefde kan alleen het gevolg zijn van de liefde van Christus die werkte in hun harten. Niet alleen Paulus dankte God daarvoor, maar ook andere gemeenten, waar de opofferende liefde van dit echtpaar bekend was. Daaronder was ook de plaatselijke gemeente, die in hun gastvrije woning kon samenkomen. Wat een werk en risico's nam dit echtpaar op zich bij het uitoefenen van deze dienst! Dat Paulus hier de naam van Priscilla vooropstelt, kunnen we weer goed begrijpen.

Aquila en Priscilla (1 Kor. 16:19)

In deze Brief deelt de apostel Paulus alleen mee dat de gemeente bij hen aan huis vergaderde. In het hiervoor genoemde gedeelte uit de Brief aan de Romeinen staan veel meer bijzonderheden. Uit het feit dat de Romeinenbrief na die aan Korinthe werd geschreven, mogen we een belangrijke conclusie trekken. De dienst van dit echtpaar vertoont continuïteit en groei. Er was bij hen steeds toenemende toewijding aanwezig.

Wat is het belangrijk als er ook bij ons een groeiende toewijding in de dienst aanwezig is. Het gevaar bij ons is dat wij wel goed beginnen, maar door geestelijke vermoeidheid of teleurstelling of door andere interesses verslappen. Ook hierin is dit echtpaar een bemoedigend voorbeeld.

Priscilla en Aquila (2 Tim. 4:19)

Weer zijn vele jaren voorbijgegaan. Dit is de laatste Brief van de apostel Paulus, waarin veel teleurstellende mededelingen voorkomen. Van velen die met hem samengewerkt hebben, moet hij met droefheid getuigen dat zij hem verlaten hebben. Demas deed dit zelfs uit liefde tot de tegenwoordige wereld. Aan Priscilla en Aquila laat hij de groeten overbrengen, evenals aan Onesiforus. Verdere toevoegingen komen hier niet voor.

Maar in deze afscheidsbrief noemt hij dankbaar de namen van dit echtpaar, van wie hij zoveel steun en medewerking heeft ondervonden. Zij zijn trouw gebleven ook in een tijd dat het verval reeds zijn intrede begon te doen.

Hoe staat het met ons als getouwd paar, met of zonder kinderen? Helaas moeten we in onze tijd een grote devaluatie vaststellen, niet alleen van materiële, maar ook van geestelijke waarden. En daarbij staat het Christelijke gezinsleven wel heel erg op de tocht. Waar is de getuigende kracht van Christelijke gezinnen, zoals ons die in dat van Aquila en Priscilla geschilderd wordt? Op dit paar kan toegepast worden wat we lezen in Spreuken 4:18: 'Het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden'.

Dat dit ook ons ideaal mag zijn!

H. Wilts